

PLEASURES
and **TERRORS**
of **DOMESTIC COMFORT**

INTERVIEW

E. van Dooren – Design tutor
S. Kousoulas – research tutor
P. Jennen – Building technology tutor

Tipp Bongers
4656636

TU Delft
Explore Lab 32
July 1st, 2023

INTRODUCTION

The photographs above are household objects that we all have in in our home. In its immediate observation those objects don't have meaning to the observer, but we can in some sort of way relate to it because we find them in some kind of way in our homes and daily life as well. Those objects are collected by 6 different persons which were given the task to collect ten "household" objects that represents them as a person. This could be something personal like an heirloom, something that its used daily and therefore becomes part of a ritual or an object that is just beautiful and likes to keep it in their home.

What happened through this discussion inhabitants about what is value in the domestic environment that they give through the objects a really distinct definition of what home means rather than from a point of view by the architect on how we should live. This realization that the definition is not from an architectural viewpoint but that there is valuable information within the domestic landscape about the personal meaning of objects that a person owns. By doing this it creates a sense of home by the individual through those ten objects.

This means that I am not looking at housing treated as a system that is understood from a larger urban form, but from a humanistic perspective of the routine and its relationship with its surrounding and its objects and how are those spaces experienced from the perspective of the inhabitant and how a person would be inhabiting these spaces.

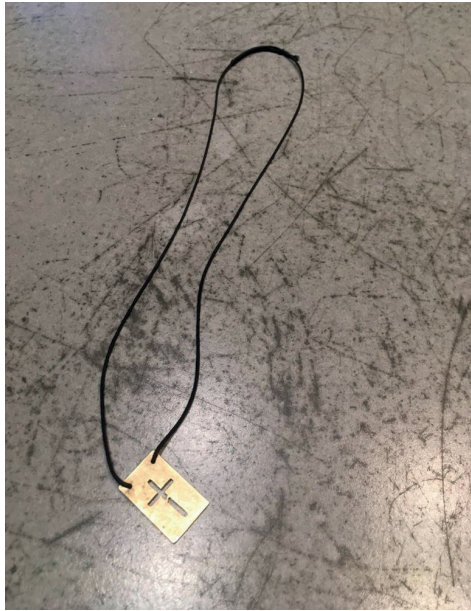
Baudrillard explains the structure of system that it is all about its functionality for example of the living room. The chair is situated next to the other thing that I collected; it is all part of a signature set. At the same time every single element can also just be replaced arbitrarily. By putting emphasizes on the personal relationship between people it values object over the organization (living room) of the space. Therefore it changes how we perceive and use the space in the domestic sphere.

JACK

De stofzuiger zorgt ervoor dat ik mijn leefomgeving opgeruimd kan houden maar bovenal maken. Dit geeft rust en het zorgt voor een gevoel van frisheid. Van stoffig naar niet (zichtbaar) stoffig. Het kunnen bewerkstelligen van deze overgang geeft het gevoel van controle. Doordat het ook een grote oppervlakte is die gezogen moet worden, daagt het ook uit tot actief zijn. Kom op, aan de bak.

Dezelfde tegenstrijdigheid zit in dit sieraad. Het is het onderbroken kruis waarmee de kunstenaar duidelijk maakt dat de mens zoekende is naar houvast o.a. via religie. Het bijzondere is dat ik dit sieraad kreeg van mijn bonuskinderen die een zijde in mijn zien die mijn biologische kinderen niet zien of bagatelliseren. Ik draag het iedere dag en leg dit 's nachts op de boekenkast.

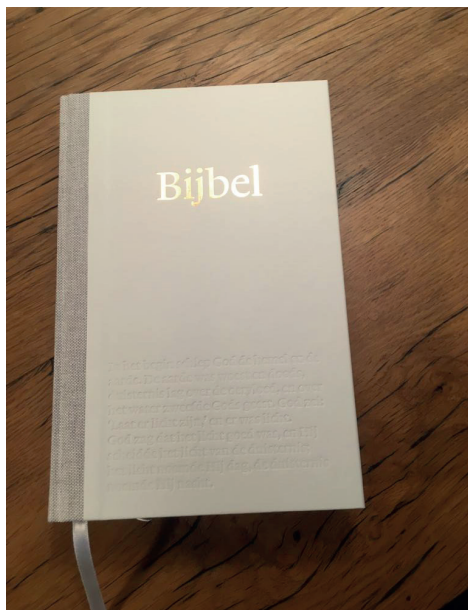
De blokjes vormen een opstelling. Een weergave van het systeem. Dit instrument geeft mij de mogelijkheid om samen met mijn klanten uit te zoeken wat er in hun leven gaande is. Door mensen op deze manier te helpen ervaar ik voldoening. En ook hiervoor geldt, een basaal instrument met een enorm potentieel. Net als het schoolbord.

De hondenriem symboliseert enerzijds de verbinding met de hond en anderzijds de verplichting die dit eveneens met zich meebrengt. Een hond heeft ook bescherming nodig. De hond biedt kameraadschap. Hij is er altijd en altijd blij als hij je ziet. Het brengt vrolijkheid. De verantwoordelijkheid die ik heb voor mijn hond, brengt nadrukkelijk structuur met zich mee. Doordat de hond structuur nodig heeft, word ik uitgenodigd om deze ook te bieden. Hierdoor ontstaat rust.

Vroeger al wilde ik geen brommer omdat ik wilde fietsen. Sporten, bewegen, actief zijn, energie opwekken. De fiets brengt me vooral tijdens onze fietsvakanties naar nieuwe oorden. De fiets geeft de veiligheid van zelf vervoer altijd bij je hebben. Ik hoef met niemand iets te regelen om van A naar B te komen, ik heb mijn eigen vervoer. En ik ben daarmee in de buitenlucht, nieuwe gebieden ontdekken. De fiets in huis, niet in een garage of stal of zo, geeft mij het gevoel van de combinatie van huiselijkheid en vrijheid. En niet onbelangrijk, weg van de netheid waarmee ik ben opgegroeid.

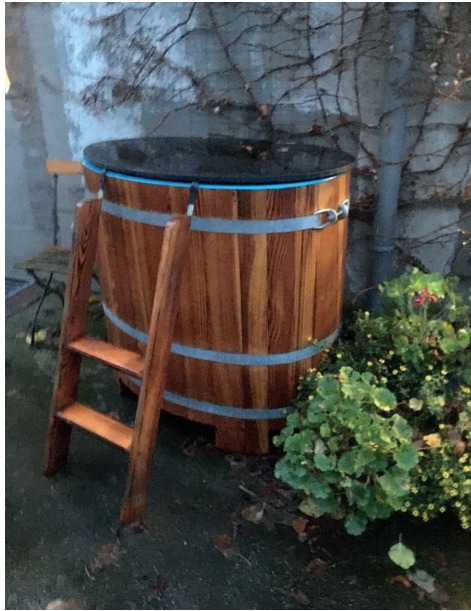
Bijbel

In het begin schiep God de hemel en de
aarde. De aarde was woestijn en ledig.
God zocht een mens die hem zou
verwijzen naar de aarde. God zag
dat het niet was. Toen zocht God
een dier. Hij zag ook dat het niet was.
Toen zocht God een vogel. Hij zag ook
dat het niet was. Toen zocht God
een vis. Hij zag ook dat het niet was.
Toen zocht God een mens. Hij zag
dat het niet was. Toen zocht God
een mens. Hij zag dat het niet was.

De Bijbel, ik kan ook niet anders dan deze met een hoofdletter schrijven, is een boek waarin het paradoxale zich aan mij toont. Het meest gelezen boek ter wereld en lange tijd onleesbaar voor mij. Het besef dat dit boek nog steeds een functie heeft in radicale geloofsuitingen zoals misbruik, onderdrukking en oorlog maakt mij zowel nederig als opstandig. Nederig omdat er machten en krachten in het spel zijn die mijn kleine individualiteit volledig in de schaduw stellen, opstandig omdat we eindelijk de absurditeit van hetgeen bovenal in het oude testament wordt betoogd moeten gaan inzien.

Lp's draaien geeft een nostalgisch gevoel. Het brengt me terug in de tijd dat ik op mijn kamer urenlang naar muziek luisterde. Het gevoel van opgaan in de muziek en net als bij boeken en films in een andere wereld terechtkomen. De platenspeler moet ook echt in onze leefruimte staan zodat we tijdens het koken, wat een gezamenlijk proces is met mijn vrouw, muziek op de achtergrond hebben.

De tobbe brengt me niet alleen in het 'hier en nu', ze houdt me er ook in. De kou van het water zorgt ervoor dat de focus volledig op de ademhaling moet liggen. De tobbe staat in de tuin waardoor de verbinding met buiten en binnen nadrukkelijk wordt ervaren. De overgang om de stap iedere dag te zetten van binnen naar buiten en de blijheid om de om gekeerde weg af te leggen.

Mijn ontbijt is een ritueel. Het ritueel om het slaapbewustzijn te verruilen voor de aanwezigheid in het hier en nu. De 'realiteit' is nogal overweldigend en daarvoor is een overgang voor mij noodzakelijk. Eigenlijk stel ik het beginnen aan de nieuwe dag uit. Het liefst zit ik dan ook op dezelfde plek en als de krant er nog niet is, lees ik verder in mijn boek. Het geheel maakt de bubble.

Die rust vind ik ook in mijn boeken. Het boek staat voor het kunnen terugtrekken in een eigen wereld, de wereld van dat specifieke boek. De boekenkast staat voor rijkdom. De rijkdom die een veelzijdigheid aan kennis biedt. Omdat deze boekenkast in onze slaapkamer is, heb ik het gevoel dat die kennis 's nachts over mij waakt. En mij bereikt in mijn dromen. Zodat ik uiteindelijk het leven ga begrijpen.

MACHTELD

Ik hou van licht, warm licht. Vanaf mijn 16e, toen ik op kamers ging heb ik al mijn kamers en huizen uitgekozen op licht. Zodat het, zelfs als het somber weer is, het altijd licht in mijn huis is. Onder deze kaars zit een wit veertje. Dit staat voor mijn spirituele kant. Ik had ook graag een witte veer als tatoeage gewild maar dat was niet mogelijk.

Al 40 jaar draag ik rode lipstick. Vanaf het moment dat ik besepte dat ik geen natuurlijke schoonheid ben. De keuze om dan opvallend te zijn was snel gemaakt. Het past bij me. Ik word graag gezien.

Mijn haatverhouding met mijn weegschaal heb ik doorleefd. De cijfertjes op de weegschaal konden mijn dag bepalen. Toen ik besepte hoe idioot dit was en vooral de eerste stap richting een serieus eetprobleem heb ik dit gestopt. Hieraan ten grondslag lag een enorm gebrek aan zelfvertrouwen. Inmiddels is mijn (over)gewicht een blijvend, op zichzelf staande uitdaging.

Mijn liefde voor bewegen en de natuur valt zo in mijn wandelschoenen. Maar ik zou mezelf niet zijn als ik daar geen uitdaging aan plak. De vierdaagse als inburgeringscursus voor mijn toekomstige woonplaats Nijmegen.

Op latere leeftijd moest ik ineens een bril,
ook voor veraf. Dat had ik niet verwacht.
Ik zie graag helder. Ik ben blij dat er brillen
bestaan.

Deze waterfles is een gadget van mijn onderneminkje. VANHAMZORG. Ik ben een blij ZP-er die heel veel houdt van water. Drinken, douchen, plonzen.

Mijn ipad is mijn heimelijk genoeg.
Neflixen, wordfeuten, june's journey
(spelletje wat ik van Daan geleerd heb, zij
speelt het niet meer ;-)) en ik ben verslaafd.

Het hoesje is van Gogh. Ik ben dol op
moderne kunst. Van Gogh was naast
talentvol ook knettergek. Dat vind ik de
mooiste combinatie die er is. Ik was zelf
graag kunstenaar geworden. Helaas ontbrak
het talent. Ik heb de kunst van een zinvol
en mooi leven me eigen gemaakt. Toch een
kunstenaar dus, levenskunst ;-))

Deze boom heb ik gekregen van Chris en Jack. Ze hebben deze meegesleept op een van hun lange broeierige fietstochten. Dat beeld ontroert me nog steeds. Naast kunst houd ik ook enorm van kitsch. En van geluk.

Ik hou van licht, warm licht. Vanaf mijn 16e, toen ik op kamers ging heb ik al mijn kamers en huizen uitgekozen op licht. Zodat het, zelfs als het somber weer is, het altijd licht in mijn huis is. Onder deze kaars zit een wit veertje. Dit staat voor mijn spirituele kant. Ik had ook graag een witte veer als tatoeage gewild maar dat was niet mogelijk.

BEN

This jumper belongs to my grandad originally, and I've had it since I was really young (I think the reason I got it, is that I peed my pants in his house and he had to give me something, and this jumper fit like a dress then haahaha). It's actually the one piece of clothing in particular that I ALWAYS get complimented on if I wear it, and it now fits me perfectly (so again, not something that I wore a huge amount in Ireland and something a bit more random I brought over, and now a real staple in my wardrobe).

These are actually the shoes that I travelled to the Netherlands in, they don't fit me at all anymore because the leather stretched out too much, and I did try sell them on Marktplaats one time but no one was interested... I can see why LOL. They are special for me because I did travel in them but also because I think they hinted more towards the clothing style preference I would move towards when I moved here (more baggy, heavy, chunky things)

These cards are majority from right when I left my village to move (my birthday is in September so the dates overlapped, so most of these birthday cards have farewell messages too). I also brought a whole load of printed pictures of my friends and family which I eventually hung up in the walls on the next three houses I lived in. I don't look at them a lot now but I still add to the pile when a new card comes in.

I bought this one in Ireland I think just before the summer that I left and I had to leave it behind. It was the first piece of "furniture" I ever bought for my childhood room (even though I was like 21 or so when I bought it) and I still LOVE it to this day. During covid, my mam sent it to me as a surprise for Christmas when I couldn't travel home because of the virus - Jesse was with me when it arrived a full month late in late January. It smells just like my childhood bedroom and it made me cry a lot when I opened it and the smell hit me since I hadn't been home in so long hahaha

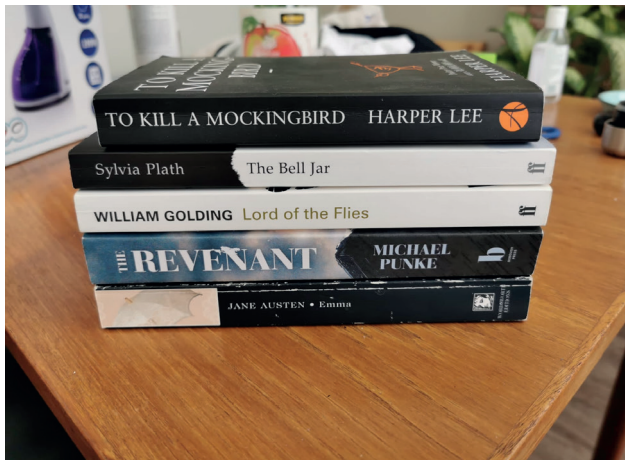
Same as above, I actually bought this laptop right before I started my bachelors, I was 17 and had money saved from doing a summer job cleaning cars and this was huge money to me then (I think it was 400Eur lol). The stickers on it are from my internship here in the Netherlands. I actually definitely should get rid of it but there is a lot of documents on it that I would be sad to lose... so he lives in the rucksack for now!

This bag I actually used during my bachelors in Ireland and then I used it I think for the first year or so that I lived here too. So I think for my whole bachelors and then my masters too. It's pretty beat up but it's a FANTASTIC bag .. I should probably throw it away since I don't use it anymore but it has sentimental value.

One of my best friends gave this to me right before I moved and I had it on display in all of my houses since. She drew it with sunflowers over my face because she knew I wouldn't like any version of my face she tried to make hahaha and sunflowers are my favourite flower.

When I moved I brought a few books with me, I think specifically *To Kill a Mockingbird*, and I only actually brought these other ones last August when me and Jesse visit home after not being there for 2 years with covid. I have a really sick little library collection in my childhood bedroom but the books are so heavy to transport, so they get left behind. So I am slowly bringing one or two across when I visit home now haha

This is something I've had since high school year 1 (so aged 13, or 12 years haha!!) which I brought with me. On it is a picture of me and two of my best friends from our prom. It's actually meant to be black and white but over the years various classmates have coloured on it and it also got wet and all the colours smushed together. I use it to hold random shit now.

CHRIS

This is something I've had since high school year 1 (so aged 13, or 12 years haha!!) which I brought with me. On it is a picture of me and two of my best friends from our prom. It's actually meant to be black and white but over the years various classmates have coloured on it and it also got wet and all the colours smushed together. I use it to hold random shit now.

This is something I've had since high school year 1 (so aged 13, or 12 years haha!!) which I brought with me. On it is a picture of me and two of my best friends from our prom. It's actually meant to be black and white but over the years various classmates have coloured on it and it also got wet and all the colours smushed together. I use it to hold random shit now.

Mijn plekje om tot rust en tot mezelf te komen wat een plek in de slaapkamer heeft gekregen. Een bankje met spulletjes die me dierbaar zijn of die rust vertegenwoordigen en meditatie versterken. 4 keer in de week ga ik 's ochtends (om 6 uur) naar yoga wat voor mij verbinding met mezelf en contact met mijn lijf vertegenwoordigd. Een belangrijk onderdeel in mijn leven.

Bijzondere gekleurde vorm in het interieur, dat is waar ik naar op zoek ben. Door op zoek te gaan naar bijzonder bloemen geeft het elke keer weer een ander beeld in het interieur. Er kunnen maar drie bloemen in waardoor je bij de keuze anders kijkt dan naar een bos bloemen en het vertegenwoordigt de sfeer waar je op dat moment in zit.

Mijn lievelingsstoel. Een combinatie van mooi en lekker. Ik hou van kleur in het interieur en van de 60e jaren 'look', vaak uitgesproken kleuren en ronde maar vormen. Maar een stoel moet ook comfortabel zijn. Deze stoel vertegenwoordigt voor mij een lekker plek in huis waar ik tot rust kom en even niets hoeft te doen.

Deze ketting heb ik gekregen van mijn man Jack voor ons trouwen op 1 juni 2013. De schakels staan voor mij voor verbinding, de verbinding met Jack en de verbinding met mezelf en mijn omgeving. Daarnaast vind ik het ook een mooi sieraad en draag ik heb bijna dagelijks, als ik het vergeet om te doen voelt het kaal en niet compleet.

Dit kunstobject is gemaakt door een vriendin. Het eerste kunstobject wat ik samen met Jack heb aangekocht voor onze nieuwe inrichting na de verbouwing. De hoorns zijn verzilverd waardoor het een bijzonder effect geeft. Ik hou niet van frutsels en friemels in huis maar van objecten die een bijzondere waarden vertegenwoordigen.

Om 's ochtends van een warm bed in het ijskoude water te stappen was echt buiten mijn comfortzone. Ik ben hier mee begonnen aan het begin van Corona om op deze manier mijn weerstand te verhogen. Het brengt me veel, enerzijds ben je met dit ochtendritueel meteen 'aan' en 'echt wakker' en moet je echt op je ademhaling letten waardoor er even niets anders is. Anderzijds geeft het effect na de dompeling een heerlijk gevoel; de tinteling op de huid is fijn en voelt gezond.

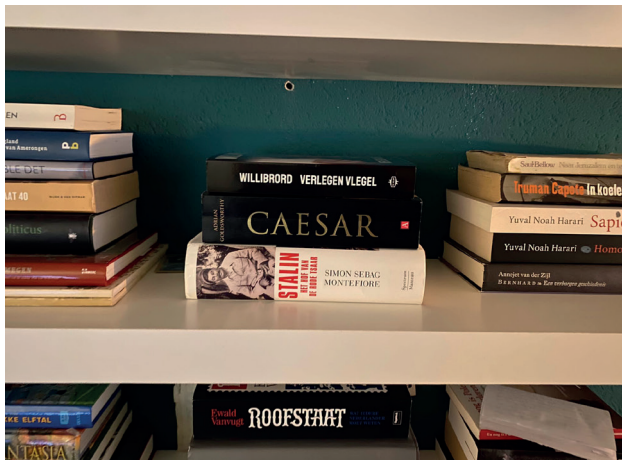
De hakken van Christianne! Een hoofdstuk in het boek van Willibrord Frequin. Verschillende soorten, kleuren en maten die ik onder mijn schoenen kan klikken. Een concept uit Parijs waar ik jaloers op ben dat ik het zelf niet heb bedacht.

Koken staat voor mij voor afleiding, zinnen verzetten en creativiteit. Lekker gerechten maken voor anderen. Nieuwe combinaties en bestaande recepten naar eigen smaak vertalen. Daarnaast vind ik het belangrijk dat eten er mooi uitziet, dat het mooi en met zorg opgediend wordt. Een moment van samen en genieten van onze rijkdom.

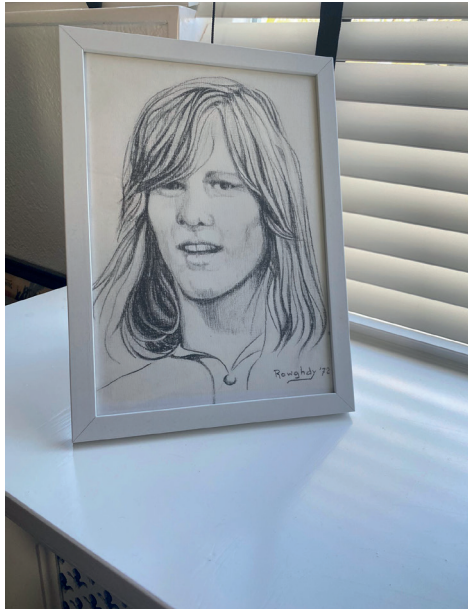
FONS

Ik ben dol biografieën. Maar het is, realiseer ik mij ineens, een merkwaardige trilogie in mijn tamelijk gestileerde boekenkastje. Boven Stalin en Caesar ligt Willibrord Frequin. De keizer en de dictator moeten er maar even aan wennen. Ik ook. Want het bovenste boek – Willibrord, verlegen vlegel, biografisch portret van een illustere televisiecollega - heb ik zelf geschreven. Zo ziet het er dat dus uit. Een boek van eigen hand dat inmiddels in duizenden huiskamers terecht is gekomen. Er gaat nog geen dag voorbij zonder dat ik het even bekijk. Het is niet mijn levenswerk. Maar het zal altijd deel van mijn leven zijn.

Net gekocht, deze robuuste bank met uitschuifbaar onderstel, doelbewust aangeschaft om met mijn kinderen de benen te kunnen strekken. Laat ik het dopen als De Netflix-Bank. De ontheemde vader die heeft ontdekt dat er geen groter genoegen is dan samen met Mazarine en Fons jr. te binge-watchen. The Godfather. Downton Abby. Fauda. The Godfather is driedelig als vijf keer voorbijgetrokken. Junior kan inmiddels alle dialogen woordelijk opdreunen. "I make him an offer he cannot refuse". Zo is het ook met die bank.

Toen ik vijftien was werd ik getekend door een vriend die later van pedoseksuele geaardheid bleek. Hij was verliefd op mij, zonder zich ooit te bezondigen. Ik ben er sterk aan gehecht, misschien ook wel omdat ik amper over jeugdfoto's beschik. Daar deden ze niet aan in kinderrijke katholieke arbeidersgezinnen. Ik moet bij het portret altijd denken aan een tekst van Frank Boeijen. Hij bezingt hoe hij zich herkent in een zomaar passerende jongen op straat. "Soms zie ik jou, in het voorbijgaan. Dezelfde verwachting, dezelfde eenzaamheid, dezelfde glimlach". We zijn de vader van onszelf geworden.

Door het tumultueuze liefdesleven zijn vele inrichtingen verloren gegaan, heb ik weinig verbinding gehouden met wat mij ooit omringde. Altijd op reis, altijd aan het werk, altijd ontheemd, altijd gedreven op golven van emotie. Ik weet dat ik ooit zelfs een fraai gemodelleerde trapleuning regelmatig omhelsde in de hoop verwantschap te voelen met waar ik thuis zou moeten zijn. Deze kast, geboren in Tsjechoslowakije, reist al decennia met mij mee. Rommelige vriendin van tuttige frivoliteit. Zij is trouw. Het lukt haar maar niet om mij te verlaten.

Rob Terwindt heb ik goed gekend. Nijmeegse kunstenaar, die ooit mijn kroegmaat was in de Citybar. Filiaal van De Gelderlander, waar lokale letterknechten en artistiek voetvolk het weekend begonnen door hele maandsalarisjes weg te spoelen in de pisbakken. Om daarna met gebroken spraakcentra het gesprek voort te zetten. Rob heeft mij zo'n dertig jaar geleden deze tekening gegeven. Sensuele miniatuur.

Ik ben een eminent doucher. Het is een psychologisch ding. Het combineert volmaakte privacy met een zeker geluksgevoel. Maar ik ben een onhandige man. In mijn voorlaatste huurwoning stond een cabine van Chinese makelij. Met – om werkelijk alle flanken van het menselijk lichaam te bedienen - aan weerszijden zoveel onbegrijpelijke draaiknoppen, dat ik soms louter nog werd bejaagd door koude straaltjes rond het middenrif. Het benadrukte mijn hunkering naar een echte douche. Zonder claustrofobie. Die heb ik nu. Royale wasstraat, vermoedelijk betegeld in de vroege jaren zeventig. Dat wel. Soms valt er zonlicht door de koepel. Stralen van geluk mengen zich met waternevel. Ik ben tien minuten op vakantie.

Alphonsus Henricus Titus Maria. Dat zijn mijn voornamen. Heel veel katholieker kan het niet. Ik draag de namen met eer; mijn ouders moeten er een opdracht in hebben verwerkt. Alphonus naar Alfons Ariens (arbeiderspriester die opstond tegen hypocrisie der notabelen), Henricus naar mijn moeder Henrica (die haar leven gaf aan haar acht kinderen), Titus naar Titus Brandsma (die opstond tegen het nazisme) en Maria dus. Ik ben inmiddels erg ver afgedwaald van kerk en heilige drievuldigheid. Maar diep binnenin ben ik toch nog altijd snel geraakt door de vormendevotie van het katholicisme uit mijn vroege jeugd. Daarom staat – in een aflevering van Tussen Kunst en Kitsch- dit beeldje nog prominent in de woonkamer. Maria die in Lourdes aan Bernadette verschijnt. Maria. Thuis heetten we allemaal tenslotte Maria.

Wat doe ik in hemelsnaam met al mijn boeken? Ooit bewoonde ik een villa van fietsbare afmetingen, inmiddels word ik door een prettig huurhuis omgeven. Maar het is er woekeren met de ruimte. Scheepsladingen boeken van geringer betekenis heb ik noodgedwongen weggegeven, weggedaan. Maar de gewezen garagebox is de opslagplaats geworden van nog eens honderden boeken die onverbrekkelijk bij mij horen. Ze zijn in een sfeer van thuislozenzorg opgeborgen in verhuisdozen. Het impliceert toch dat dit adres maar tijdelijk zal zijn. De verzameling bevat heel veel over tweede wereldoorlog, jodendom, zionisme, Israel. Met grote regelmaat neem ik een duik in de kartonnen bibliotheek. Om te voorkomen dat de opbergplek zoiets wordt als de grafkelder van mijn ziel. Het veel meer dan een muur dozen. Het is telkens weer verrassend graaien en een beetje thuiskomen.

Een klein rond ijzeren tafeltje – vermoedelijk 3 euro 50 bij de Xenos – is mijn nachtkastje. Ik ben een matige slaper. Het gevolg is dat ik in middernachtelijke uren nogal eens naar een boek grijp (afkomstig uit mijn eerder beschreven kartonnen bieb). Even lezen. Het is soms een hele worsteling. Mijn handen tasten naar een boek, ik stoot het lampje om, ik leun langs de afgrond van het bed, het vederlichte tafeltje maakt een schuiver, het kussen maakt een zachte landing op de vloer. Het vraagt kortstondige wederopbouw, alvorens ik lees-klaar ben. Ik doe het licht maar weer uit. Slapen moet je! Tot dergelijk ongemak ben ik jarenlang in staat. Maar het is gemakzucht.

Al meer dan veertig jaar behoort zij tot het ochtendritueel. De opgevouwen Volkskrant ligt klaar om gezelschap te krijgen van een kop koffie en een bescheiden boterhammetje. Daar heb je een ruimte tafel voor nodig, vind ik. Want zo'n krant vraagt er om, dat je je kunt installeren. Maar de werkelijkheid is dat ik gemiddeld meer tafel dan tijd heb. Soms verdient zij ook niet beter. Ik heb met De Volkskrant namelijk een nogal ambivalente verhouding. Decennialang was haar bijnaam "het landelijk ochtendhumeur". Cynisme, ironie en sarcasme sijpelden door de kolommen. Geen dagblad heeft mij in het dapperste televisiejaren zo naar de hel geschreven als die kutkrant. Maar het is wel mijn kutkrant.

STEFFANIE

Deze is erg belangrijk omdat het cadeau van Jan is wat alles symboliseert voor mij. De acceptatie van mijn liefde voor Disney. Hij heeft hem speciaal door iemand laten maken voor mij. Dat was echt het mooiste cadeau wat ik ooit heb gekregen.

En last but not least: mijn eigen strijkkralen art! Een combi tussen tweedehands schilderijen gemixt met oude game elementen of rare cartoon personages. Dit geeft voor mij mijn eigen creativiteit weer. Ik krijg er veel leuke feedback op en vind het heel tof om mensen met deze schilderijen aan het lachen te maken.

De muur van liefde is ook belangrijk. Dit omvat alle belangrijke dingen vanuit de liefde van Jan en mij, alle dingen die we ooit hebben verzameld op vakantie, dingen van de katten en dingen van onze beide families

De motor is belangrijk omdat dit aangeeft hoe vet ons huis is. Echt een eye catcher in het interieur. En mooi ook omdat het de familie van Jan representeert

Het Efteling dorp. Tsja. Moet ik daar nog uitleg bij geven? ☐ Als Uber fan is dit natuurlijk de droom. En ook dat je een man hebt van wie je dit het hele jaar mag laten staan haha

Onze nerd kast mag niet ontbreken! Jan en ik zijn ontzettende nerds en we omarmen dit volledig. Dus dan past een nerd kast hier helemaal bij

Deze lamp is voor mij het mooiste
tweedehands pareltje dat ik gescoord heb.
Het enige meubelstuk dat na alle jaren niet
vervangen is, omdat ik hem mooi blijf vinden

De elpee wand blijft ook onze trots. Omdat het heerlijk speels is en tof staat. Maar ook omdat iedereen altijd binnen komt en kijkt of we nog gekke nieuwe platen hebben. De platen zijn ook geselecteerd op rare hoezen, niet op inhoud (van een aantal platen weten we dat het vreselijke muziek is namelijk)

De Bennie en Bonnie speelgoed automaat!
Dit ding is voor mij echt pure nostalgie en ik vind het hilarisch om weer kind te zijn en op die rode knop te drukken. En ook leuk om aan al het bezoek te showen (vooral aan alle kinderen). Dit geeft goed weer dat er in ons leven altijd ruimte moet zijn voor spelen

Deze stoel geeft voor mij een ultiem relax
gevoel weer. In alle drukte van alles, je even
terug kunnen trekken en lekker met een
boekje in een hangstoel chillen

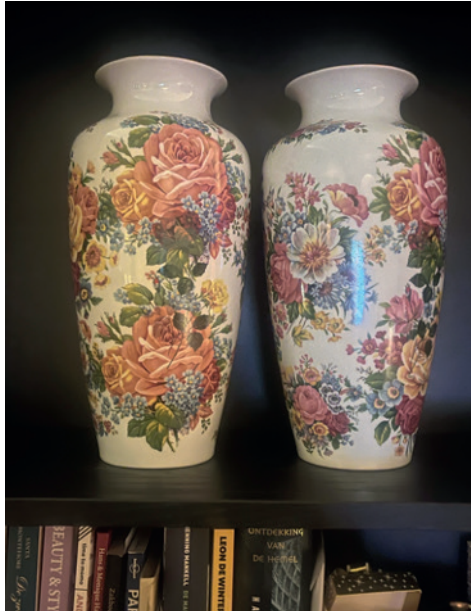
IVONNE

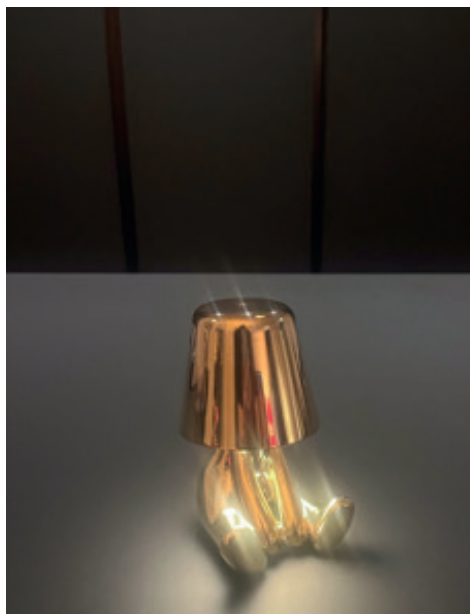
Een bijzonder en groot schilderij van Krin Rinsema. Zoeken op het strand. Dit schilderij staat voor mijn zoektocht in het leven. Het raakte me, ik heb het gekocht en wil het nooit meer kwijt.

Zo wil ik de wereld zien. Blij, kleurig en vol leven. Schitterend.... Ik houd van kunst en het liefst grote schilderijen. Dit doek is 180x180. Aanwezig en net niet schreeuwerig. Je koopt wat bij je past.....

De vazen stonden vroeger bij ons thuis op de kast. Altijd. Nu mijn ouders overleden zijn staan ze bij mij. Ik koester ze. Al was niet altijd alles vlekkeloos, verre van dat, staan deze vazen voor vergankelijkheid. Het anders doen. Altijd een keuze hebben.

Mijn nieuwste aanwinst. Een zittend mannetje dat licht geeft. Design waar ik van houd. Leuk lief bijzonder en een twist.

Deze klok heb ik al jaren. Ooit cadeau
gedaan met de kerst aan onze klanten. Een
moderne uitvoering van de koekoeksklok.
Hij blijft leuk, ook na al die jaren. Deze klok
hoort bij mij.

Mijn bed. Ik lig er te weinig in. De veiligheid en de rust die ik kan ervaren in dit huis, in dit bed is fijn.

Een lamp met 1,35 meter doorsnee. Niet zomaar een lampje. Een statement. Een prachtig stuk waar ik elke keer nog blij mee ben.

Ik heb een hele grote bank. Dit is een deel ervan. Een goede bank staat voor geborgenheid. Huiselijkheid. Warm en knus. Ik zal altijd een goede bank kopen omdat ik het een heel belangrijk onderdeel van wonen vind.

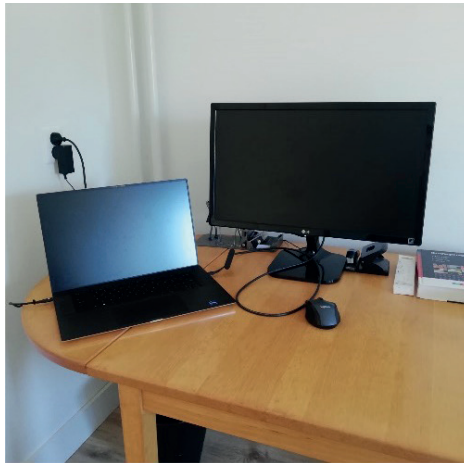
Dit kunstwerkje heb ik van mijn zwager
gekregen en is me dierbaar. Het is
balanceren in het leven. Prachtig stuk.

Mijn luchtreiniger. Een lelijk ding maar zeer praktisch. En ook niet te missen. Het zorgt voor een goed binnenklimaat als het buiten regent en ik toch (stiekem, al woon ik alleen, hahaha) binnen rook.

JOB

Mijn laptop is het voorwerp dat ik het meest gebruik in het dagelijks leven. Aangezien ik vanuit thuis werk symboliseert de laptop mijn zakelijk leven. Op het moment dat mijn laptop open staat is mijn werkdag begonnen. Het is voor mij belangrijk dat de laptop na werktijd altijd in een ruimte is waar ik niet ben, zodat ik werk en privé gescheiden houdt. Op die manier ontstaat er voor mij balans in mijn dagplanning. Het geeft veel rust om de laptop dan niet in het zicht te hebben. Een film kijken op deze laptop geeft mij bijvoorbeeld onrust.

Foto's van familie en vrienden is belangrijk.
Dit laten we graag zien en hebben we graag
dicht bij ons.

De koffiepauzes zijn een moment van rust en het koffiezetapparaat is daarom heel belangrijk. Zowel tijdens het werk als in vrije tijd. Het is een element wat gezelligheid, warmte en sociaal contact stimuleert.

Planten in leefruimtes is voor mij persoonlijk belangrijk. Niet alleen omdat het visueel prikkelt, maar ook omdat het een vast ritueel geeft: planten verzorgen door water geven en te zorgen dat ze voldoende licht krijgen geeft voldoening.

De bar behoort dat het vaste ochtend ritueel. Nog even onderuitgezakt wakker worden met thee en ontbijt. De dagplanning bespreken en langzaam opstarten.

Planten in leefruimtes is voor mij persoonlijk belangrijk. Niet alleen omdat het visueel prikkelt, maar ook omdat het een vast ritueel geeft: planten verzorgen door water geven en te zorgen dat ze voldoende licht krijgen geeft voldoening en rust.

Koken is een vorm van ontspanning voor mij. Iedere avond kook ik. De kookplaat staat dicht bij de bar/eiland zodat mensen die blijven eten in contact staan met degene die kookt. Daarom is de kookplaat een belangrijk object en de locatie en samenhang met de bar/eiland een sociaal onderdeel.

Computerspellen zijn een belangrijk onderdeel om te ontspannen. Daarom een belangrijk object.

De ronde grote tafel staat centraal in de leefruimte. Als er bezoek is dan wordt hier vrijwel altijd gezeten. Rond is belangrijk, omdat iedereen elkaar aan kan kijken. Er ontstaan gesprekken met een groep in plaats van in duo's. Iedereen wordt hierin betrokken.

Twee tekeningen van de plattegrond van de stad Dordrecht en het dorp Liessel. De twee belangrijkste plaatsen in mijn leven. Mooi om te laten zien aan gasten dat dit betekenis heeft. Tegelijkertijd herinneringen die opkomen bij ons zelf.

RICHARD

Deze foto's hangen op de overloop, direct naast onze slaapkamer. Elke keer als ik er langs loop zie ik de foto's van onze kinderen en van dierbare momenten uit ons leven. Het geeft me iedere keer weer een glimlach op mijn gezicht.

Muziek speelt een belangrijke rol in mijn leven. En om thuis muziek te kunnen beluisteren, heb je luidsprekers of een hoofdtelefoon nodig. Ik luister vaker dan voorheen via de hoofdtelefoon, maar als ik alleen thuis ben, is het zo heerlijk om lekker hard via de luidsprekers te spelen. Even lekker knallen en de emoties laten gaan. Heerlijk!

Deze steen van rozenkwarts ligt op ons TV meubel. Het is er ooit neergelegd vanwege de milde, zachte werking en omdat het helpt bij het verwerken van verdriet en trauma. De steen is sindsdien blijven liggen en doet zijn werk. Wij geloven dat het een positieve bijdrage levert in ons leven. En daarnaast heb ik mij altijd aangetrokken gevoeld tot natuursteen.

Als ik even niks wil doen, dan ga ik in deze draaistoel zitten. Het is mijn draaistoel, hoewel de rest van de familie zich daar weinig van aantrekt. ;-) Je kan er in zitten met je gezicht naar de woonkamer gericht, om deel te nemen aan het gesprek of om TV te kijken. Maar als je hem omdraait, dan kijk je naar buiten en kan je je fijn afsluiten en genieten van wat er buiten gebeurt met een wijds uitzicht.

Deze voorversterker was van een heel goede vriend van mij, waar ik graag muziek mee luisterde. Maar misschien waren de gesprekken over ons leven en ons werk achteraf nog wel belangrijker. Helaas is Robert bijna twee jaar geleden plots overleden, wat een grote impact op mij heeft gehad. Deze versterker is een tastbare herinnering aan de passie die we samen deelden.

Dit prachtige schilderij – dat nooit is afgemaakt – is afkomstig uit de AkzoNobel kunst collectie. Het hing op mijn kamer op kantoor nadat ik het had uitgekozen bij de interne kunstuitleen. Het gezicht op de Seine is voor mij heel herkenbaar omdat ik vele keren in Parijs ben geweest voor mijn werk. Ik genoot ervan toen het op mijn kamer op kantoor hing en mijn toenmalige collega's hebben geregeld dat ik het mee mocht nemen toen ik uit dienst ging. Het hangt nu in onze woonkamer en ik geniet er elke keer weer van als ik ernaar kijk.

Deze kaarsen staan in onze woonkamer (er staan er nog veel meer). Ik steek graag kaarsen aan in de winter, maar ook in de zomer. Het geeft me rust en ik geniet van de continu bewegende vlammetjes. Af en toe koop ik weer een hele partij kaarsen in en dan kunnen we weer even vooruit. Je kan ook zo lekker wegdromen bij een kaars. Het geeft rust in een druk leven.

Deze zoutlamp symboliseert voor mij het spirituele pad dat mijn vrouw en ik aan het bewandelen zijn. Voor de mensen die hier komen, is het gewoon een mooie lamp (hoop ik), maar mij herinnert het mij eraan dat er meer is tussen hemel en aarde. Daarnaast geeft de lamp prachtig licht en straalt het rust uit.

Onze zoon Niels is ernstig ziek geweest – en gelukkig ook weer helemaal genezen – en tijdens zijn ziekte hebben we meerdere keren de Maxima's Helden Kerstrit mee mogen maken. Een groep enthousiaste vrijwilligers die geld inzamelden voor het Prinses Maxima Centrum waar kinderen met kanker verpleegd worden. Deze auto heeft Niels van hen gekregen en die heeft nu een prominente plaats in onze woonkamer.

Dit schilderij hing vroeger in het trappengat en vaak als ik met Stein of Veerle op de arm de trap op of af liep, telden we samen de mannen. Het hangt nu in onze keuken en het kleurrijke doek vrolijkt de keuken op, zeker als de zon er op schijnt. Na al die jaren vind ik het nog steeds een mooi kunstwerk. (ook al hebben we het aan de deur gekocht voor veel te veel geld en is het waarschijnlijk in grote oplage gemaakt, maar dat doet geen afbreuk aan wat het voor mij betekent).

Deze spiegel is groot en niet te missen als je de hal binnenloopt. Ik kijk er ALTIJD in als ik in de hal ben. Het is iedere keer weer een reflectiemoment; je ziet jezelf en daarmee het perspectief van waaruit anderen jou zien. Het zet je weer even met beide benen op de grond en je mag best denken dat het mooi is dat je er bent.

WOUTER

Deze spiegel is groot en niet te missen als je de hal binnenloopt. Ik kijk er ALTIJD in als ik in de hal ben. Het is iedere keer weer een reflectiemoment; je ziet jezelf en daarmee het perspectief van waaruit anderen jou zien. Het zet je weer even met beide benen op de grond en je mag best denken dat het mooi is dat je er bent.

Deze spiegel is groot en niet te missen als je de hal binnenloopt. Ik kijk er ALTIJD in als ik in de hal ben. Het is iedere keer weer een reflectiemoment; je ziet jezelf en daarmee het perspectief van waaruit anderen jou zien. Het zet je weer even met beide benen op de grond en je mag best denken dat het mooi is dat je er bent.

Deze spiegel is groot en niet te missen als je de hal binnenloopt. Ik kijk er ALTIJD in als ik in de hal ben. Het is iedere keer weer een reflectiemoment; je ziet jezelf en daarmee het perspectief van waaruit anderen jou zien. Het zet je weer even met beide benen op de grond en je mag best denken dat het mooi is dat je er bent.

Deze spiegel is groot en niet te missen als je de hal binnenloopt. Ik kijk er ALTIJD in als ik in de hal ben. Het is iedere keer weer een reflectiemoment; je ziet jezelf en daarmee het perspectief van waaruit anderen jou zien. Het zet je weer even met beide benen op de grond en je mag best denken dat het mooi is dat je er bent.

Deze spiegel is groot en niet te missen als je de hal binnenloopt. Ik kijk er ALTIJD in als ik in de hal ben. Het is iedere keer weer een reflectiemoment; je ziet jezelf en daarmee het perspectief van waaruit anderen jou zien. Het zet je weer even met beide benen op de grond en je mag best denken dat het mooi is dat je er bent.

Deze spiegel is groot en niet te missen als je de hal binnenloopt. Ik kijk er ALTIJD in als ik in de hal ben. Het is iedere keer weer een reflectiemoment; je ziet jezelf en daarmee het perspectief van waaruit anderen jou zien. Het zet je weer even met beide benen op de grond en je mag best denken dat het mooi is dat je er bent.

Deze spiegel is groot en niet te missen als je de hal binnenloopt. Ik kijk er ALTIJD in als ik in de hal ben. Het is iedere keer weer een reflectiemoment; je ziet jezelf en daarmee het perspectief van waaruit anderen jou zien. Het zet je weer even met beide benen op de grond en je mag best denken dat het mooi is dat je er bent.

Deze spiegel is groot en niet te missen als je de hal binnenloopt. Ik kijk er ALTIJD in als ik in de hal ben. Het is iedere keer weer een reflectiemoment; je ziet jezelf en daarmee het perspectief van waaruit anderen jou zien. Het zet je weer even met beide benen op de grond en je mag best denken dat het mooi is dat je er bent.

Deze spiegel is groot en niet te missen als je de hal binnenloopt. Ik kijk er ALTIJD in als ik in de hal ben. Het is iedere keer weer een reflectiemoment; je ziet jezelf en daarmee het perspectief van waaruit anderen jou zien. Het zet je weer even met beide benen op de grond en je mag best denken dat het mooi is dat je er bent.

Deze spiegel is groot en niet te missen als je de hal binnenloopt. Ik kijk er ALTIJD in als ik in de hal ben. Het is iedere keer weer een reflectiemoment; je ziet jezelf en daarmee het perspectief van waaruit anderen jou zien. Het zet je weer even met beide benen op de grond en je mag best denken dat het mooi is dat je er bent.

CHRISTAN

Door een hele stapel spullen te structureren geef ik alles een plekje. Dit resulteert in een opgeruimde woning en daarmee rust in mijn hoofd.

Deze medaille doet mij herinneren aan de mooie tijden die ik met teamgenoten heb gehad. Een hechte vriendengroep die hele mooie prestaties heeft neergezet.

1:87

Die-cast metal scale model with plastic parts

Modelo à escala em metal com peças em plástico

Free wheeling

Modelo sobre rodas

Authentic details

Detalhes autênticos

H0m

animaparc

Dat ik in de gelegenheid ben om te reizen wordt gesymboliseerd door deze tram. En uiteraard het plezier dat ik beleef aan deze reizen.

Toen ik deze lamp in de etalage zag staan
was ik verkocht: van dit glazen unicaat
straalt de schoonheid/het vakmanschap af.
Daar kan ik heel erg van genieten.

Als ik naar deze foto van ons, kleine, gezin kijk zie ik ruim 50 jaar van mijn leven voorbijkomen.

Van muziek heb ik al mijn hele leven lang kunnen genieten. Het apparaat zorgt voor afleiding/ontspanning en draagt daarmee bij aan het plezier in mijn leven.

Iets (moois) maken vind ik heel fijn.
Een voorbeeld hiervan is deze, op Piet
Mondriaan geïnspireerde, tekening. Deze
hangt dan ook bij mij in de hal.

Deze voordeur is nu helemaal van hout. Oorspronkelijk waren de houten panelen boven en onder de brievenbus van glas. Dit beviel mij niet. Ik had een nieuwe voordeur kunnen kopen. De vervanging van het glas door het hout sluit echter aan bij de opvoeding die ik heb genoten, namelijk zuinig om te gaan met wat je hebt.

DIPLOMA

HOGER ECONOMISCH EN ADMINISTRATIEF ONDERWIJS

De rector van de SCHOOL VOOR HOGER ECONOMISCH EN ADMINISTRATIEF ONDERWIJS te SITTARD heeft met het afmaken van het onderzoek verklaard dat

Christiaan Hubertus Maria Bollen
geboren te april 1911 te Gelken

in het jaar 1952 de eindexamen, afgenomen volgens de voorschriften krachtens artikel 29 van de Wet op het voortgezet onderwijs, met gunstig gevolg heeft afgelegd

Sittard, 22 juni 1952

De rector van de

De rector van de

De rector van de

W. J. van der Meulen
Rector

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]
Rector

Het diploma herinnert mij aan de mooie
opleiding die ik met een heel mooi resultaat
heb afgerond.

Ik stuur regelmatig verjaardagskaarten.
Hiermee probeer ik bij te dragen aan een
mooie dag van de jarige.

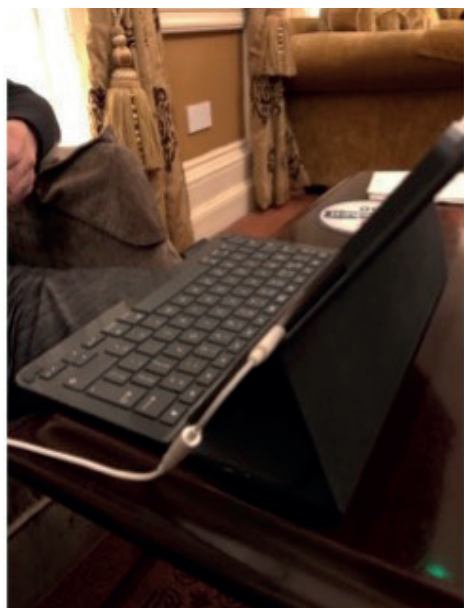
GEORGETTE

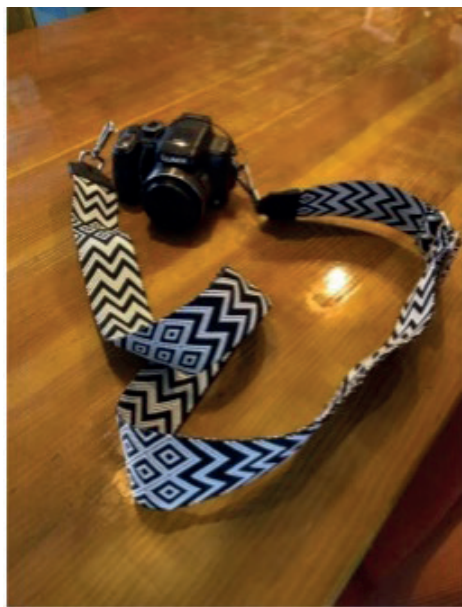
reizen, of gewoon een dagje strand en dan zoveel boeken bij je hebben, geweldig. Heb wel eens gereisd naar Australië (voor het e-reader tijdperk) om er daar halverwege achter te komen dat nog maar een boek gelezen kon worden.....crisis. Dan was ruilen met andere reizigers uit Nederland een uitkomst.

nieuw gekocht in Nijmegen, sinds we daar wonen, en ik vind de kleur, vorm, stevigheid en stabiliteit helemaal geweldig. Een juweel in de woonkamer. Nooit zo'n mooie gehad. Wordt al warm als ik de kaars aansteek, tijdloos. Gaat nooit meer bij me weg, maakt me blij.

zelfde relatie mee, zou niet zonder kunnen.
Doe er letterlijk alles op, tekstverwerking,
studie, muziek, film, foto's. Met toetsenbord,
waardoor het me veel meer snelheid geeft.
Heb wel sinds kort een MacBook van mijn
zoon overgenomen, dit omdat ik begonnen
ben met fotografie, en dan zijn de bewerkings
programma's belangrijk.

sinds kort begonnen met een cursus fotografie. Beeld is altijd mijn ding, voor mij moeten dingen kloppen in het beeld, en dat mag ook fout zijn, zeker niet standaard. Heel erg leuk om te doen, laat me ook op een andere manier naar dingen kijken om me heen. Eigenlijk nog meer focus op licht, vorm, kleur en mensen.

beste aankoop ooit!! Kocht altijd veel spa rood, en drink dat puur of met aanmaak of om zoete drankjes minder zoet te maken. Nu gewoon kraanwater tappen, 5 keer drukken op de knop en er is spa rood, heerlijk, nooit meer sjouwen met flessen spa rood, altijd in huis en heerlijk. En zeker niet onbelangrijk, geen plastic flessen meer voor de recycling! Dus super milieuvriendelijk.

mijn bril en ik....., titel van een film. Maar helaas kan ik niet meer zonder, of de letters moeten vergroot kunnen worden, anders is dit een onlosmakelijk onderdeel van mijn leven. En fijn hoor, zou ook niet zonder lezen kunnen.

ik zou zonder kunnen hoor, gebruik de telefoon voor social media, LinkedIn, NOS app, insta. Maar veel andere dingen die zeker voor het praktische zijn: fotocamera, betalingen doen, Spotify, TV kijken, Netflix. En natuurlijk WhatsApp, email, bellen en mijn agenda. Ik zeg wel eens gekserend: aan de bovenkant van de telefoon een tandenborstel eruit halen, en aan de zijkant een onderbroek en ik kan de wereld over. En als ik zie wat ik wat ik er allemaal mee doe (zie boven), ehmmm, ik kan toch niet zonder....

deze komen net terug uit Ierland. Hebben daar ook weer goed dienst gedaan, drijfnat geworden, onder de modder en met een föhn drooggemaakt. Wat moeten mijn wandelschoenen veel verduren, en wat komen ze op mooie plekken. Wandelen geeft me veel voldoening, lekker buiten en je komt op plekken waar je het bestaan niet van wist. En soms zo dichtbij huis dat de verbazing helemaal groot is.

al jaren noem ik ze zo. Ook veel gebruikt tijdens die wandelingen met bovengenoemde schoenen. Muziek, en goede podcast, maar ook tijdens mijn studie heel veel gebruikt, met "oortjes" kan je soms toch meer of langer door wandelen of studeren, door de afsluiting, maar ook doordat het meer intens is dan via boxen bijvoorbeeld. Wegdromen, leren en soms gewoon op de iPad om een heerlijke film te kijken.

deze tas en ik gaan zeker al 20 jaar met elkaar om. Is overal geweest, praktisch, ruim, festival waardig, alles kan erin of eraan gehangen worden. Zie mij op een foto van jaren geleden en rara wie is erbij, mijn grijze tas. Vakjes, een flap, risten, schuin om te hangen. Mij favoriet □□. Van veel dingen heb ik door slijtage afscheid moeten nemen in die 20 jaar, deze is nog steeds stabiel, stevig en als nieuw.

CARL

De eerste foto betreft een schilderij met een ontzettend mooi en kleurrijk boeket dat geschilderd is door Henk Timmers (+) en dat wij gekregen hebben van mijn ouders tgv ons huwelijk in 1988. Het hangt in ons huis prominent op en is een mooie blikvanger dat de natuur symboliseert en uiteraard altijd een herinnering zal zijn en blijven aan mijn lieve ouders

De klok hebben wij gekocht van de gulle gaven die we hebben ontvangen tgv ons huwelijk. Deze klok is gekocht in Maastricht in een speciaalzaak. De klok laat zich de gehele dag horen door een gezellige tik en 2x/uur slaan: 1x op het halve uur en op het hele uur. De eerlijkheid gebiedt te zeggen dat we deze standaard 1 a 2 minuten voorzetten op de werkelijke tijd, want anders missen we de headlines van het journaal

De tweede foto betreft een oud en antiek vitrine kastje dat we gekregen hebben van de lieve ouder van Yvonne, tgv ons huwelijk. In dit kastje staat allerhande prullaria en aandenken aan onze reizen, een oud borrelsetje van mijn oma etc. Ook dit heeft altijd een centrale plek in onze woonkamer (gehad)

Een fotogalerij van onze overleden ouders: mijn vader die op net geen 80 jarige leeftijd is overleden en de ouders van Yvonne, die op 79 en bijna 94 jarige leeftijd zijn overleden. Mijn moeder staat er nog gelukkig niet tussen: haar bezoek ik elke week, doe de boodschappen (want iemand van 93 hoeft dat niet meer) en praat met haar over het wel en wee in de familie en hoe het gaat met de kinderen. En ik ben er trots om en dankbaar voor dat ze nog op zich zelf woont en dat ze gezond van lichaam en geest is.

De ingelijste kaart van de wereld is een cadeau dat ik gekocht heb in een antiekzaak van de laatste gift van mijn oma van moeders kant. Gelet op mijn belangstelling en mijn studie is het niet vreemd dat ik een 'tik' heb voor kaarten.

Het manneke dat op de foto staat is de vml. leider van de revolutie en president van Cuba, Fidel Castro. In 2012 zijn we et onze kinderen naar dit zeer bijzondere land geweest. Een land met een zeer bijzondere geschiedenis en samenleving en een hele mooie natuur. Qua beleving wel een van de mooist een bijzonderste reizen die we gemaakt hebben.

Een foto van onze kinderen, Luc en Lotte
met hun resp. partners Giovanna en Ricky
en onze kleine oogappel en kleindochter
Jackie

Een beeld dat ik zelf gemaakt heb ter gelegenheid van de 25e 'oude lullen' dag, samen met twee vrienden die elkaar al sinds de middelbare school kennen. Jaarlijks hebben we een dag waarbij de sportiviteit van de eerste jaren wat meer plaats heeft gemaakt voor

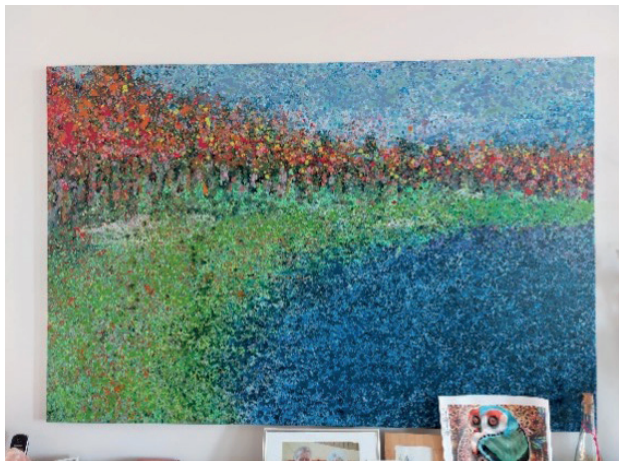
SANDRA

Het eerste item waarvan ik wist dat het in mijn nieuwe huis zou komen; een boekenkast tot aan het plafond. Deze heb ik op maat laten maken met idee dat al mijn boeken er wel in konden. In no-time was deze echter vol en moet ik toch keuzes maken welke boeken ik bewaar en welke weggaan.

Hoewel ik het een onding vind, is de tv (helaas?) een belangrijk item voor me. Een manier om te ontspannen en ontsnappen. Ook hier zie je dat ik overal snuisterijen heb staan... Vrees dat het niet gaat lukken om dit in te tomen. Maar volgens mijn zus geeft dit ook juist de charme aan mijn huis; in dit huis wordt geleefd en het is zoals ik ben.

Ooit gewonnen met een prijsvraag, maar heel blij mee (ik wilde altijd al echte kunst in huis hebben). Een schilderij van Michel Poort. Flink formaat, dus een echte blikvanger als iemand de woonkamer inloopt. Hij is samengesteld uit stippen, dus het beste beeld heb je door even afstand te nemen.

Van huis uit meegenomen nadat het ouderlijk huis verkocht moest worden na het overlijden van (inmiddels) beide ouders. Het onderste schilderij is nog van een kast uit het ouderlijk huis van mijn vader. De aks is een cadeau vanuit zijn reis met een volksdansgroep. Het hing altijd thuis en hoewel je niet alles kunt meenemen (in mijn huis staan meer items), zijn deze twee o.a. de items waarvan ik meteen wist dat ik ze wilde overnemen.

Ik hou van creatief bezig zijn, maar ben zelf geen creator; ik werk het liefste van een voorbeeld. Omdat ik door de jaren best veel had gemaakt (door mijn hele huis staan zelfgemaakte spullen), wilde ik een wand waarbij ik een aantal items kon verzamelen. Er is nog ruimte voor nieuwe items – of ik ga zo nodig wisselen.

Mijn huis staat vrij vol met snuisterijen. Mijn moeder gaf daarom ooit aan om deze dingen te verzamelen op een plek. Hoewel het niet bepaald is gelukt om alles op een plek te verzamelen, had ik deze standaard gevonden, waar ik verschillende dingen een plek kon geven. Uiteraard met een stel van mijn planten die in mijn huis staan.

Ik hou van rust nemen. Vandaar dat ik al vrij snel had bedacht om een relax-fauteuil te nemen. Op deze stoel kan ik met de benen hoog onder mijn dekentje genieten van een film of boek.

Ook in de categorie 'rust nemen'; een lekkere loungeset op mijn loggia. Geen tafel met stoelen (zoveel bezoek krijg ik niet). Maar een plek waar ik mijn benen omhoog kan doen en zondig een gast kan ontvangen. Het is een kleine loggia, dus het was even passen en meten met welke elementen ik wilde hebben. Het tafeltje is net voldoende. Als er gasten komen, gebruik ik de hocker als tafel.

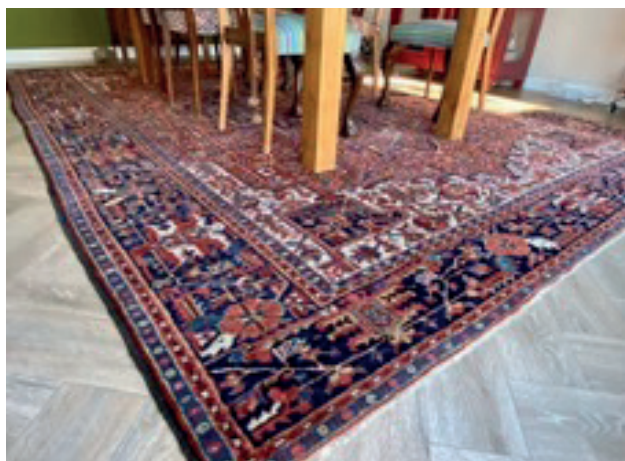
Mijn crea-kast. Hierin verzamel ik alle spullen die ik nodig heb voor mijn hobby's. Ondertussen staat deze helemaal vol en is de kunst juist om tijd te vinden om met de hobby aan de slag te gaan.

Ooit gekocht: een massagematras om thuis te kunnen relaxen. Ik gebruik hem niet iedere week, maar het is heerlijk om de spanning er uit te krijgen. Vandaar dat hij een plek krijgt in een van de slaapkamers.

ATTIS

Dit is een antiek persisch tapijt; een heriz uit 1930. Het bijzondere is dat de wol geleverd is met natuurlijke pigmenten en dat het een heel sterk en kleurecht tapijt is. Bijkomend voordeel is dat je er niks op ziet omdat er zoveel kleuren in zitten. Hij komt van de directeur van de Rabobank (Boerenleenbank) uit Joure. Ik heb deze destijds gekocht om in mijn kantoor te leggen. Toen ik besloot mijn bedrijf te verkopen heb ik hem mee naar huis genomen. Ik moet zeggen "it ties the room together"!

Ik heb een verzameling geborduurde tafelkleedjes die ik in de loop der Jaren gekocht heb op rommelmarkten en ook gekregen heb van oude tantes. Ik gebruik ze graag en vaak. Ik houd erg van het idee dat er iemand heel erg haar best op heeft gedaan om er iets moois van te maken. Misschien wel voor de uitzet. Vroeger had je geen Netflix of Instagram dus was borduren een belangrijk tijdverdrijf. Er komen altijd vlekken op, maar dat vind ik niet erg. Dat hoort er een beetje bij.

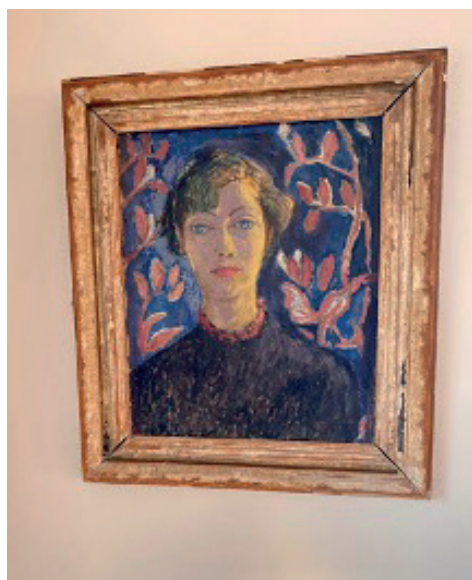

Dit is mijn ijpskast. Het word bestaat niet eens zag ik, maar in onze familie weet iedereen wat het is. Een vitrinekast of een rariteiten cabinet. In deze kast staan allerlei dingetjes met een verhaal. Alles wat er in staat hoort bij mijn leven vanaf dat ik ongeveer een jaar of twee was tot nu. Mijn huis is zo ingedeeld dat de kast er ook altijd kan staan. Zonder deze kast ben ik niet compleet

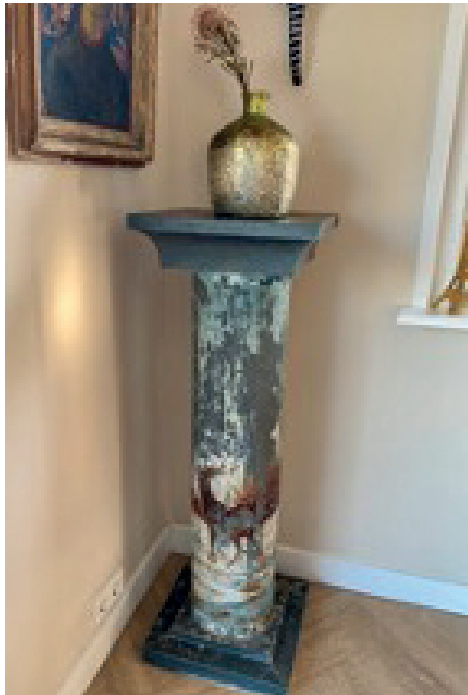

Ik weet niet of dit een echt object is, maar
het definieert helaas wel wie ik ben.

Een verzamelaar. Ik maak steeds stapeltjes
en eens in de zoveel tijd ruim ik die op en is
de eettafel heerlijk ruimtelijk en leeg. Maar
helaas is dat nooit van lange duur, want hoe
ik ook mijn best doe, ze ontstaan steeds
weer.

Dit schilderij is van mijn Opoe toen ze dertig was. Een heel bijzondere vrouw die in mijn leven erg belangrijk is geweest. Ik kreeg het van haar voor mijn dertigste verjaardag en dat was een grote verrassing.

Toen ik 18 was kocht ik met mijn toenmalige vriendje op de rommelmarkt twee pilaren van zink. Deze heeft een hert erop geschilderd en de andere heeft een flamingo er op. Toen we na jaren samenwonen uit elkaar gingen nam hij de flamingo mee. We bleven vrienden en laatst was ik bij hem thuis en zag dat hij de flamingo er ook nog steeds had staan.

Ik heb heel lang poezen verzameld, maar daar heb ik toch grotendeels afstand van gedaan. Deze heb ik gehouden. De twee buitenste zijn van beton en levensgroot. Als je ze voor het eerst ziet lijken ze in een oogwenk net echt. De middelste is van gebakken klei en die heb ik gemaakt op de middelbare school tijdens de handenarbeidles. Het enige dat ik ooit afgekregen heb daar geloof ik.

Dit is mijn verzameling vazen. Een bron van ergernis voor mijn partner die vindt dat ze teveel ruimte innemen in huis. Maar ik kan er echt geen afstand van doen, al gebruik ik de meeste eigenlijk nooit. Er zit een vissenkomp in met een potje vissenvoer omdat ik ieder jaar denk dat ik er weer een klont kikkerdril in zal doen zoals ik vroeger deed toen de kinderen nog klein waren. (er kwam meestal maar 1 kikkertje uit dat dan verzoop omdat ik te laat iets gemaakt had om op te kruipen). Maar ik ben al jaren steeds te laat in het seizoen voor kikkerdril....

Ik houd erg van borduren en dat deed ik vroeger heel erg veel. Dit is een merklap die ik met mijn moeder samen heb geborduurd. Ik was toen 9 jaar oud.

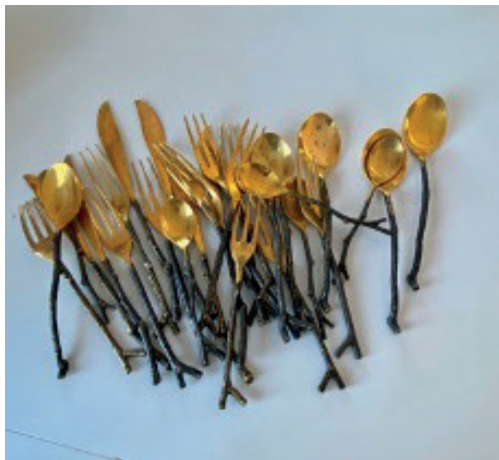
Recent heb ik het borduren weer opgepakt, al zal ik niet snel meer kruissteekjes maken. Dat duurt veel te lang. Ik kan me herinneren dat we er Jaren over gedaan hebben voordat ie af was.

Dit servies is van mijn overgoot ouders die dit kregen in 1914 als bruidskado.

Ik kreeg het van mijn tante omdat ze bang was dat haar dochter het op Marktplaats zou verpatsen. Ze wilde dat het in de familie bleef en ik ben er heel erg blij mee.

Het is 12 delig, hier staat maar een klein stukje. Ik gebruik het als we bezoek krijgen om te eten.

Dit is bestek dat ik gekocht heb toen ik de eerste keer in New York was met mijn moeder. Het is van messing en ik vind het heel erg mooi. Het is verre van praktisch. Je moet het vaak poetsen, want het oxideert heel snel. Het kan niet in de vaatwasser en als je er salade mee eet, dan slaat het heel snel uit als je het niet snel afwast.

De messen zijn niet scherp. En eigenlijk ligt het niet fijn in de hand eerlijk gezegd.

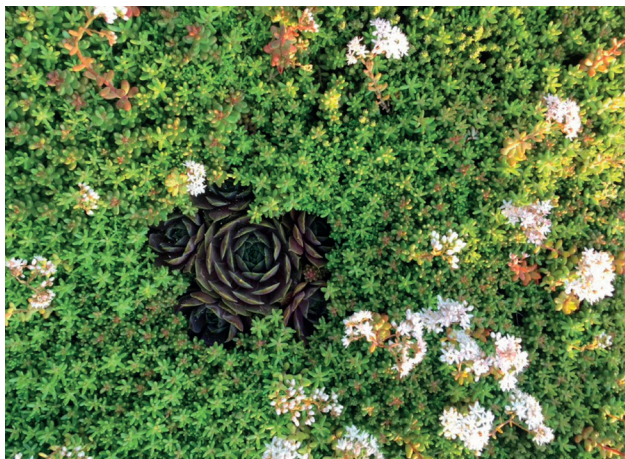
Ik gebruik het alleen bij bijzondere gelegenheden en dan durft niemand er iets van te zeggen omdat het er zo mooi uitziet.

MARTIN

Lekker warm en knus. En fijn dat je moeite moet doen voor een goed vuurtje. Hout verzamelen, kloven, blokken stapelen, laten drogen, aanmaakhoutjes splijten, vuurtje opbouwen, aansteken. De warmte krijgt daardoor extra gloed.

Sedum

Uitgestrekt miniatuur-oerwoud. Met een veelvoud van kleuren en structuren. Bloeiende stengels, kleurvlakken in geel, groen en rood. En ergens daartussen een mysterieuze geschubde sedumvariëteit.

Groninger Eierbal

Het klinkt zo eenvoudig. Een gekookt ei, verpakt in ragout en krokant gefrituurd. Maar om de dooier mooi “lopend” te houden . . . Triomf in de keuken.

Anno 1953

Typisch Lent: kassen en “platte bakken”.
Oggerolde rietmatten om bij te veel zon de
bakken schaduw te bieden. Dit is de plek
waar wij ons huis hebben gebouwd. Op de
voorgond de trotse tuinder, potplant in de
hand. Hij is de vader van mijn beste vriend
op wiens geboortegrond wij nu wonen.

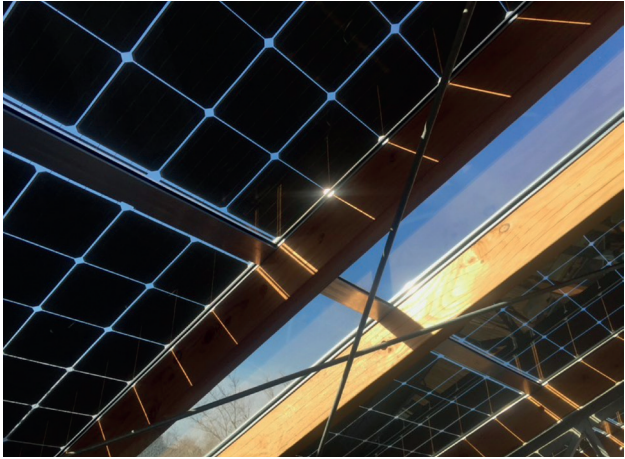

Appel-courgette-zeewierchutney.
Uit eigen tuin en zelf gewildplukt. Niets stemt
zo tevreden als een voorraadkast met zelf
ingemaakte oogst: ketchup, sambal, jam en
chutney.

Kak

Vleermuiskeutels in de invliegopening van een van de vleermuisverblijven in de westgevel. Op warme dagen in de winter hoor je ze , door de muur heen, scharrelen in hun nest.

Zonnepanelen

Verslavend om op een zonnige dag te volgen hoe veel stroom de PV-panelen produceren. Het zachte zoemen van de omvormers, knipperende controlelampjes. Een grafiek op de app. Komt er een recordopbrengst of strooit een wolk roet in het eten?

Indoor-sneeuwpop

Ons dak is een kas (als ode aan de Lentse tuinderskassen): in de zomer is het er heet, en in de winter vriest het. En als het sneeuwt en de wind staat “goed”, dan stuift de sneeuw naar binnen. Zo veel dat wij er een sneeuwpop van konden rollen. Toen de dooi inviel is hij stilletjes verdwenen.

Zeekaart

Ideaal om thuis te verdwalen, af te drijven of bij weg te mijmeren. Een eindeloze hoeveelheid informatie. Cryptisch vastgelegd in symbolen, tabellen, boeien, kleuren en coderingen. Het voorbereiden van een zeereis begint als papieren tijger.

Vaas (Caroline Peeters, 1992)

Een van de eerste vazen van keramist Caroline Peeters. Wulps en stevig tegelijkertijd. De welvingen, de rondingen. Met een gewaagde inkerving (keramisch heel lastig te maken omdat het risico op breuk tijdens het bakken hierdoor levensgroot is).

Klein venster op het oosten, met diepe negge. Op 19 februari staat de zon onder precies de juiste hoek om door dit raam de woonkeuken binnen te vallen. Niet alleen kondigt het voorjaar zich zo met een lichtbundel in huis aan, deze dag is ook de verjaardag van mijn geliefde.

RAEF

Dit is waar ik mijn rust 's avonds vind. Kan ik niet missen

Dit is waar we nog meer rommel opslaan.
De tafel is zelf gemaakt en wordt gebruikt
om te barbecueën zodra de temperaturen
boven de 15 graden uitkomen. Als het regent
is dat geen probleem, want we hebben een
afdakje.

Dit is ook een grote hobby van mij: de open
haard.

8-hoekig tafeltje

Dit heb ik zelf gemaakt uit afvalhout en restjes verf. Nu is het de rommeltafel, waar ik al het leesvoer neerleg. Hier ligt onder andere het accountancy maandblad. Ik kom er vaak niet aan toe om het te lezen.

Het koekboekenrek

Dit is waar we onze kookboeken in bewaren. We gebruiken de handdoekhaakjes als sleutelrek. Dit boekenrek komt uit Málaga, Spanje. Het was rampzalig om mee te nemen in het vliegtuig, maar het was het allemaal waard.

TV met TV-meubel

Ondanks dat het een nutteloos object is, is het onmisbaar. We leveren dan ook veel commentaar op wat er allemaal op te kijken valt.

Keuken

De keuken is het hart van ons huis, want eten is het belangrijkste wat we hier doen. Ontwikkeling van recepten en op nieuwe ontdekkingen komen is zeer ontspannend

Mijn fiets

Dit voertuig brengt mij overal naar toe. Als
het niet regent tenminste.

De tulpentuin
Leuk om naar te kijken!

De werkbank

Dit is waar ik al mijn gereedschap en andere rommel kwijt kan.

Mijn grootste hobby is het repareren van van alles en nog wat.

Kaarsje met engeltje en canoöpen
Dit kaarsje steken we iedere avond aan
voor onze dierbaren. De canoöpen komen
uit Egypte. Herdenkers aan mijn oorsprong.

